

27 Eunuck och riksbankschef

Senast uppdaterad 2011-10-08

{biblink} Apg 8:26-39.

Han hade rest den långa vägen från Etiopien till Jerusalem därför att han hungrade efter Guds ord. Av allt att döma var han ett slags proselyt, d. v. s. en av de före detta hedningar, som hade slutit sig till Israel i tro på den sanne Guden. Det fanns två slag av proselyter, rättfärdighetens och portens. Rättfärdighetens proselyter hade låtit omskära sig, hade (kanske redan vid denna tid) undergått proselyt-dopet och räknades i allt som fullvärdiga medlemmar av Guds folk. Att ha svart hudfärg var inget handikapp. Portens proselyter hade stannat på tröskeln, de var inte omskurna, inte döpta och inte förpliktade till hela Mose lag utan endast till de s. k. noakitiska buden (att inte häda Gud, att säga nej till avgudadyrkan, blodskam, mord, rån, uppror och ätandet av kött i vilket det fanns blod). Hovmannen i vår text var säkert bara en portens proselyt, ty enligt den grekiska texten var han eunuck. Envåldshärskare i Orienten höll sig med eunucker som haremsvakter, möjligt är också att man måste vara eunuck för att få stå i närmare tjänsterelationer med drottningen. En eunuck kunde inte bli fullvärdig medlem av Israels församling 5 Mos 23:1. Detta måste ha varit en stor sorg för denne fromme man, som efter dagarna i Jerusalem fortsatte att läsa Bibeln på hemvägen. Han läste med hög röst (såsom de gamle brukade göra på västgöta-slätten), och Filippus, som närmade sig vagt Andens befallning, hörde att han läste just den text, som mer än någon annan i hela Gamla testamentet pekar framåt mot Jesu korsdöd och tolkar för oss korset på Golgata så som knappast ens någon av de nytestamentliga författarna gör det. Detta textstycke, som var obegripligt för den som inte kände Kristus, visar dock vad det var som han som läste innerst längtade efter. Ty han måste ha anat att det talade om Messias, Frälsaren. När han nu genom Filippus får höra profetians tydning och genom honom lära känna Jesus som sin Frälsare, föregriper han Filippus' önskan genom sin fråga vid vadstället: Vad hindrar att jag döpes?

Han som hela tiden hade stött på oöverstigliga hinder när det gällt att helt få tillhöra Guds folk Israel, han kunde nu utan hinder upptagas i det nya Israel, Kristi kyrka. Genom dopet fick han nu invigas till att helt tillhöra Honom, som för hans liksom för din och min skull fördes bort som ett får till att slaktas och som var lik ett lamm som är tyst inför dem som klipper det. Undra på att det står att han var glad, när han fortsatte sin väg! Han hade del i allas deras glädje som får säga: Vi har ett påskalamm, offrat för oss, Jesus Kristus! {/biblink}

Sven Danell: Bibliska bipersoner 27